

3 e tref Luk 15:11-32 Ersbodakyrkan 20110710

”En man hade två söner”, så börjar texten. Texten handlar ytterst om Gud och Guds barn. Genom det heliga dopet blir människor inlemmade i Guds stora familj. Det är betydligt flera än två. De som fått barnskapetets rätt genom dopet är oräkneliga. Hur det sedan kan gå i livet illustreras i dagens text. Många kommer att lämna fadershemmet likt den yngre sonen. Hennes sinne blir vänt till denna sekulära värld, somliga svävar ut i dryckenskap i sådan omfattning att de inte kan kontrollera sitt eget beteende, andra fastnar i sexualmissbruk av olika slag, där inte ens barnen blir fredade. Åter andra hamnar i maktmissbruk, andra i habegärets gissel. Sen finns det en stor grupp som lämnat fadershemmet, till synes präktiga människor, men med ett likgiltigt hjärta för den himmelske fadern. Gemensamt för alla dessa är att de förslösar fadersarvet. När sedan nöden kommer, så blir inte alltid den första tanken att vända om till Gud, utan man söker andra utvägar. Texten berättar om denne son som tog tjänst hos en man där han fick vakta svin. De människor som Jesus berättade detta för reagerade omedelbart på den förnedring som han blev utsatt för, eftersom svinet räknades som ett orent djur.

Det Jesus vill säga är att ofta i nödens stund så söker sig människan till sådant som inte kan mätta hennes inre. Det står i texten att han inte ens fick äta av de fröskidor som svinen åt. På något sätt så kom denna förlorade son att tänka på sin Fader. Jag tror själv att det var den helige Ande som gav honom denna tanke att vända om till fadershemmet. När en människa ska vända om till Gud för första gången eller i den dagliga omvändelsen så finns bara en väg att gå nämligen syndabekännelsens väg. Johannes skriver: *Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.* 1 Joh 1:8 Den yngre sonen gick den vägen när han bestämmer sig för vad han ska säga när han kommer hem: *Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.* På vägen hem så möter han sin Fader som med en öppen famn möter honom. Han är redan innesluten i denna famn när han stammar fram sin bekännelse: *Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.* Faderns svar är att låta sina tjänare ikläda honom den finaste dräkten, rättfärdighetens vita klädnad, ett tecken på att han var förlåten. Han får också en ring på sitt finger, som vittnar om att han är trolovad med Gud. Gud är trofast. Han får även sådana skor på sina fötter att han kan gå ut med budskapet om fred. Sen blev det en glädjefest. Han som var förlorad var återfunnen.

Men det var inte alla som kunde glädja sig, den äldre sonen, han som alltid hade hållit sig hemma.

Inte hade han levt i sus och dus.

Inte hade han någonsin blivit förd till någon fyllecell.

Inte hade han sökt upp någon bordell med sexslavar från andra länder.

Inte hade han hotat eller slagit värnlösa på öppen gata.

Nej, han var verkligen redbar i alla stycken. Han hade hållit sig nära sin Herre. Han var en som hade sitt hem i Guds hus.

Men nu när han hör musik och dans, så undrar han vad som står på.

Det märkliga är att han förmådde sig inte att glädjas över att hans bror kommit hem igen.

Han, den präktige, blir arg och besviken och ville inte komma in.

Fadern kommer nu till honom och försöker tala honom till rätta. Inför sin far får han släppa ut all sin besvikelse.

Här visar Fadern all sin kärlek även till honom och visar på allt han redan äger: *Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.*

Den här texten illustrerar verkligen att Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Både de som lever nära Gud och de som lever långt borta från Gud.

Texten visar också på den glädje det egentligen innebär att få vara ett Guds barn. Sen är det så att Guds änglar i himmelen gläds över varje enda människa som omvänder sig till Gud.

En fråga som vi onekligen får ställa oss som kyrka i dag är vilken attityd vi bär till människor i vår värld som står utanför med ett söndertrasat liv bakom sig, men som söker sig till kyrkan. Är vår kyrka den öppna famn som Gud kallat oss att vara?

Vi får gång på gång be till Gud att ge oss hans sinne för människor i denna vår värld som längtar efter Guds frid i sitt inre, så att hans kyrka blir en oas, där törstande människor kan få släcka sin inre törst med det levande vattnet.

Tänk i dag på vad du äger i Jesus Kristus.

- Du äger rättfärdighetens vita klädnad som du en dag ska få bära inför vår Gud tillsammans med i den oräkneliga skaran i himmelen. Den klädnad som ständigt renas i kraft av Lammets blod.
- Du äger den trolovningsring som du fått av Gud, du är en Kristi brud, som får sjunga glädjesånger.
- Du bär på de skor som gör dig skickad att gå ut med fredens och fridens budskap till människor som längtar efter frid i sina hjärtan. Gå, gå skördeman gå, ut att den ädla säden så.

I stor glädje kan vi i dag få uttrycka vår tro i vår trosbekännelses ord.